

اقبال صلاح الدین

اقبال صلاح الدین 28 اکتوبر 1933ء نوں ضلع اوکاڑہ دے اک پنڈ قلعہ ونور وچ حکیم چوہدری فتح الدین دے گھر پیدا ہوئے۔ گورنمنٹ ہائی سکول اوکاڑہ توں دسویں کر کے لاہور آ گئے۔ 1965ء نوں فارسی فاضل تے بی اے دے امتحان پاس کیتے۔ 1966ء وچ ایم اے، ایم او ایل (فارسی) اورٹینٹل کالج لاہور توں تے 1967ء وچ ایم اے اُردو، 1968ء وچ پنجابی فاضل دا امتحان پاس کیتا، کچھ چرائیٹریٹل کالج وچ ریسرچ سکالر رہے۔ ساری حیاتی تصنیف، تالیف، تدوین تے تخلیق نوں اسی اپنا مقصود جانیا۔

اقبال صلاح الدین اک اُچے محقق، سچے نقاد، نوکیلے شاعر، اعلیٰ کمائی کار نیں۔ لاہور دے قیام دے دوران اوہ کچھ چرما ہنامہ لہراں دے مدیر وی رہے۔ 1968ء وچ اوہ رائل ایشیاٹک سوسائٹی دے فیلو چنے گئے تے 1970ء وچ انجمن ترقی اردو دلوں اوہناں نوں سند اعتراف تے نشان پاس ملیا۔

فارسی، اردو تے پنجابی دیاں لگ بھگ 35 کتاباں دے مصنف، مؤلف تے مرتب نیں۔ فارسی وچ امیر خسرو اتے تحقیقی کم کیتا تے تاریخ پنجاب، حدیث آشنا (نعتیہ مجموعہ کلام) تے پنجابی وچ لعلال دی پنڈ، سنگی نامہ، بار دی سار (مجموعہ کلام) بکر گنڈیالی (شاعری) کوچ کمائی (کہانیاں) سیف الملوک۔ احسن القصص، فہرست مقالات، کرب قبیلہ (طویل نظم) خاص طور تے اہم نیں۔ اوہناں دی پنجابی شاعری وچ گنجی بارے و سنیکاں دے دکھ درد تے بار دے مخصوص لہجے نے ہر وی اثر انگیز بنا دتا اے۔

مُسکے پاتر

مُسکے پاتر

عجب درختاں

ہک بلونا کھاؤں

بھوئیں دے اُتے ڈھیندے جاؤں

خاک سماؤں

عیباں پاک سداؤں

میرے دی لکھ پاتر مُسکے

عیباں نال پڑتے

سو بلونے کھاؤں

ہتھوں پکے پیر جباؤں

نہ ایہہ خاک سماؤں

نہ ایہہ پاک سداؤں

مڑوی میں سونے داسونا

کھوٹ نہ مارا

سچا ستھرا داسا

کیہا ہاسا

